

66. En visa vi'll jag sjunga.
(Ekenäs, Skaldö.)

191

1. En vi-ra vi'll jag sjunga, den handlar om min lilla vän, fast
hon från mig bortfar ren är och kommer ej singa. Ja bort, ja
bort, ja bort är min lilla vän. Hon var så röd om kinder-
na, det var min lilla vän.

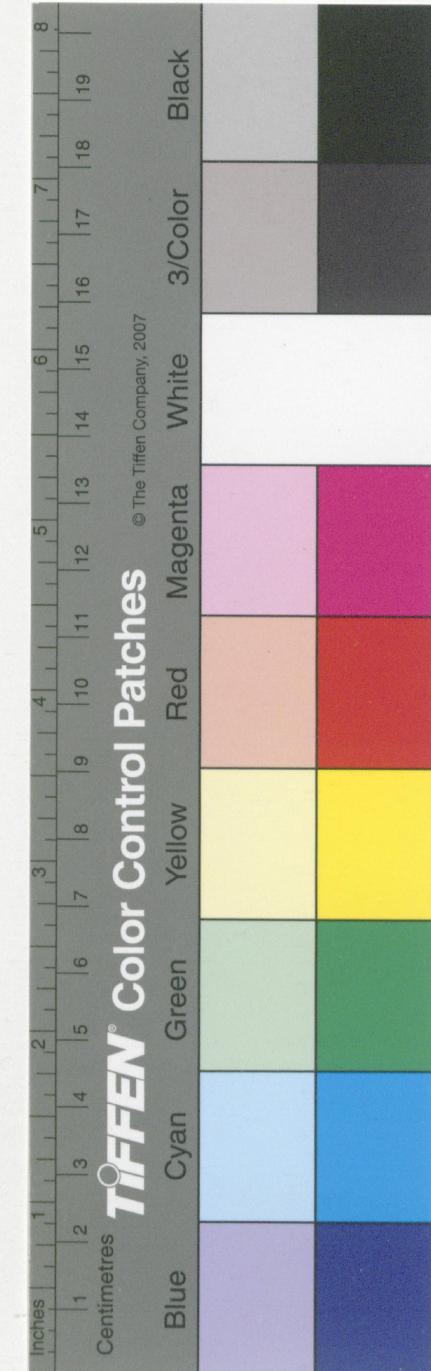
2. Hur roligt var det icke att ta' sin lilla vän i
och tanka sig bortfann allt i ett annat land,

Ja för, ja för, ja föglarna i skogarna,
de sjunga om kolonelser en härlig pröjdescåg.

3. Och pappa han är leden, men jag till lilla vänne
fast han har gjort det samma i sina ungar är glas,

Men lika glad så gänger jag till vänne min,
när aftonstolen räcker sig på hennes delen den

4. Och manna hon är leden, då jag har tankat att
men väntar jag till vänne här jag en gifta mig,

Ja vän, ja vän-, ja vänta har jag vänta är,
jag är ju bara nitton år, det fyller jag i vår.
5. Och viljen i mig växa, men denne väsa deltat
Jä är det en sjäforsande, som han från Nyländ
Till Sy- , i Sy- , i Nyländ är man sällan. Där
sparkerade om kruällarna, sparkerade på bal.

193

En variant från Helsingör som
fors förmes i Njaland III nr 66.

